

under Begrebet hændelig Skade, og i saa Fald vil § 4 medføre, at det assisterede Skib, selv i et Tilfælde, hvor der ikke kan lægges det nogen som helst Skyld til Last, alligevel skal bære hele den Skade, der opstaaer paa Isbryderen, eller eventuelt i særlig uheldigt Tilfælde erstatte denne, hvis Resultatet af den hændelige Skade bliver Isbryderens totale Forlis. Det naturlige vil efter min Mening være, at Statens Isbryder er forsikret for den Risiko, der i denne Forbindelse kommer ind under Begrebet hændelig Skade, saaledes som Tilfældet er for alle andre Skibes Vedkommende. Det vil være saare let for Isbryderen at blive forsikret paa den sædvanlige Maade, og jeg maa formode, at den Forsikring, der hidtil har været gældende for „Isbjørn“, ogsaa har dækket denne Risiko. Hvis man nu bliver staaende ved den foreslaaede § 4, vil Resultatet være, at alle de Skibe, der assisteres af Statens Isbryder, forinden maa have tegnet en særlig Assurance, idet et Rederi naturligvis ikke tør indlade sig paa at bære den Risiko, der nu forsøges lagt over paa Rederiet. Men da et Skib ikke altid i Forvejen kan vide, om det bliver nødvendigt at søge Isbryderhjælp i paakommende Tilfælde, vil det medføre, at alle Skibe, naar en Isvinter sætter ind, maa tegne en saadan Assurance. Forholdet vilde dog være langt enklere, hvis det er Isbryderen, der er forsikret paa sædvanlig Maade, saaledes som naturligt er. Den Difference i Assurancepræmien, der eventuelt kan blive en Følge af, at denne Risiko bæres af Isbryderen selv, vil højt regnet blive nogle Hundrede Kroner pr. Maaned for den Tid, Isbryderen er i Fart. I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne pege paa Forholdet overfor udenlandske Skibe og fremmed Tonnage. Jeg tror ikke, man har Lov til at gaa ud fra, at fremmede Skibe, der søger dansk Isbryderhjælp for at komme ind til eller ud fra dansk Havn, i alle Tilfælde er bekendt med, at denne Hjælp ydes paa Vilkaar, der er af en saa usædvanlig Art, som Talen er om i § 4. Jeg tror, at disse fremmede Skibe i de fleste Tilfælde vil gaa ud fra, at der i Havartilfælde, ogsaa hvor Talen er om hændelig Skade, vil blive handlet efter den danske Sælv, saaledes som der altid tidligere er blevet handlet, og paa dette Punkt er Søloven nærmest af international Karakter.

Jeg forudser, at der meget let vil kunne opstaa Vanskeligheder og Besværligheder med udenlandske Rederier og udenlandske Assurancefirmaer, saafremt vi lovfæster § 4, og fremmede Skibe i paakommende Tilfælde kommer ud for Virkningerne af denne Paragraf. Det forekommer mig ogsaa, at det vil være overmaade uheldigt, om der skal gælde een Regel for Statsisbrydere og en anden for andre danske Isbrydere, f. Eks. den Isbryder, der ejes af Københavns Havn. Det vil virke forvirrende paa Begreberne, og det bør ikke finde Sted.

Det var i alt væsentligt de Bemærkninger, Lovforslaget har givet mig Anledning til. Dog vil jeg gerne henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, om der ikke var nogen Grund til at bemande denne Isbryder med Folk hørende under Marinen. Det maatte vel kunne lade sig arrangere, uden at Dispositionen over Bryderen overgik fra Erhvervsministeriet til et andet Ministerium, hvad jeg ikke vilde kunne tiltræde. Men det vil formentlig ogsaa være billigere og lettere at administrere med Mandskab fra Marinen end med Mandskab, der faar en mere tilfældig Karakter, et Mandskab, der kun beskæftiges nogle faa Maaneder med flere Aars Mellemlum.

De Spørgsmaal, jeg her har rejst, maa vi drøfte i Udvalget, men jeg lover den højtærede Minister, at vi fra vor Side skal gøre, hvad vi kan, for at forcere Udvalgets Arbejde, idet vi, som den højtærede Minister ogsaa vil have forstaaet af mine Udtalelser, ser overmaade forstaaende og sympatisk paa dette Lovforslag.

Niels Petersen: Da der efter den foregaaende ærede Talers Udtalelser vil blive nedsat et Udvalg til yderligere Drøftelse af denne Sag, skal jeg fatte mig i Korthed og kun omtale ganske enkelte Punkter i Lovforslaget. Jeg vil i Sammenhæng dermed sige, at jeg gaar ud fra, at man fra alle Sider er enig om, at Udvalgets Arbejde fremskyndes saa stærkt som paa nogen Maade muligt. Det gælder jo om at faa den nye mindre Isbryder færdig saa hurtigt, som det overhovedet lader sig gøre, saaledes at den vil kunne tages i Brug uden nogen som helst Forsinkelse, hvis Forholdene skulde gøre det nødvendigt. At